

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Το Rum Orthodox Πατριαρχείο αποτελεί την εγγύηση της παραμονής των Χριστιανών στην γη των προγόνων τους

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Rum Orthodox Πατριαρχείο Ιεροσολύμων αποτελεί την εγγύηση της ταυτότητας και της παραμονής των Χριστιανών στον τόπο και την γη προγόνων του υπογράμμισε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεόφιλος](#) από την Λύδδα, όπου προέστη της εορτής της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.

Στον ιερό αυτό ναό προς τιμήν του Αγίου Γεωργίου φυλάσσονται τα λείψανά του ενώ μαζί με την εορτή της ανακομιδής τιμήθηκε και η επέτειος των εγκαινίων. Αρχικά, στην ομιλία του κατά το Κοινωνικό, ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος

Εκκλησίας αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και το μαρτύριο του Αγίου Γεωργίου.

Στη συνέχεια, κατά την εόρτια τράπεζα την οποία παρέθεσαν το Κοινοτικό Συμβούλιο και η Λέσχη Προσκόπων, στην ομιλία του ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στην ανεκτίμητη παρουσία και προσφορά του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αγία Γη, το οποίο, όπως υπογράμμισε: “διεφύλαξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ κουλτούραν ζωντανὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων”.

Ο Πατριάρχης Θεόφιλος πρόσθεσε ότι η Εκκλησία του Φρικτού Γολγοθά και του κενού μνήματος του Παναγίου Τάφου αποτελεί την εγγύηση της ταυτότητας και της παραμονής των Χριστιανών στην περιοχή.

Τέλος, ευχήθηκε όπως εν μέσω της επικρατούσας σύγχυσης στον κόσμο της “Νέας Τάξης”, η προσωπικότητα του Αγίου Γεωργίου να προβάλλει και να φωτίζει όσους βρίσκονται στο σκοτάδι. “Δεηθῶμεν λοιπὸν τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης, εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ, Γεωργίου δηλονότι τοῦ Τροπαιοφόρου, ἵνα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθῇ, συμβιώσει καὶ ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ διαφυλάττῃ τὸν λαὸν τῆς φιλάτης πόλεως Λύδδης”, κατέληξε.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Τὴν Κυριακὴν, 3ην/16ην Νοεμβρίου 2025, ἑωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Λύδδαν, τοῦ φυλάσσοντος εἰς τὴν κρύπτην αὐτοῦ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἑωρτάσθη ὡς μνήμη τῆς μετακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου αὐτοῦ ἐκ τῆς Ρώμης, πόλεως τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὸν 4ον αἰῶνα ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ, εἰς τὴν γενέτειραν ἐκ μητρὸς πόλιν αὐτοῦ, ἥτοι τὴν Λύδδαν τῆς Παλαιστίνης (σημερινὴν Lod) καὶ ἐνταῦθα ἐνεταφιάσθη, ἔνθα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀνωκοδόμησε μεγαλοπρεπῇ ναὸν ἡ ἁγία Ἑλένη.

Ο ΓΑ

ΓΕΩΡ
ΓΙΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡ
Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α΄ Εἰς Λύδδαν

Διά τόν ἐορτασμόν τοῦ γεγονότος τούτου μετέβη εἰς Λύδδαν ἐξ Ἱεροσολύμων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, δεχθεῖς ἔνθερμον ὑποδοχήν ὑπό τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Μαρκέλλου, ὑπό τῶν Ἱερέων τῆς περιοχῆς ταύτης καί ὑπό τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων κατά τήν εἴσοδον Αὐτοῦ εἰς τόν πανηγυρίζοντα τήν ἐορτήν τῶν Ἐγκαινίων αὐτοῦ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξεν τῆς ἀναστασίμου καί πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Νήφωνος καί π. Χριστοδούλου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, καί ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος ἑλληνιστί τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διακόνου π. Εὐσταθίου καί ἀραβιστί τῆς χορωδίας τοῦ Ναοῦ καί μετέχοντος πανδήμου ἐκκλησιάσματος, παρουσία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ -Ἀβίβ κ. Μαυροειδῆ, τοῦ Πρέσβεως τῆς Κύπρου κ. Κορνηλίου καί ἄλλων ἀντιπροσώπων καί Στρατιωτικῶν Ἀκολουθῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καί τῶν Πρεσβειῶν Ρωσίας, Βουλγαρίας, Σερβίας καί Ρουμανίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ μεγαλοπρεπεῖ Ναῶ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἐν Λύδδῃ, τῷ ὑπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἀνεγερθέντι, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἐνθάδε κατάθεσιν τῶν ἱερῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, γόνος πλουσίας καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, κατήγετο ἐκ Καππαδοκίας ἐκ πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρός δὲ Παλαιστίνος. Ὑπηρέτησε ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικός εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπὶ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (ἐν ἔτει 284-305), ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἐκήρυξε ἑαυτὸν Χριστιανόν, ὁμολογήσας τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ Υἱόν εἶναι, διό καὶ συνελήφθη καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον. Τὰ δὲ λείψανα αὐτοῦ μετεφέρθησαν εἰς Διόσπολιν (Λύδδαν), τὴν Ἀγιογραφικὴν πόλιν ἔνθα ὁ ἐπώνυμος αὐτοῦ Ναός καὶ τό κενοτάφιον.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπεξετάθη εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν Ἀνατολήν ἀλλὰ καὶ τὴν Δύσιν, ἔνθα τιμᾶται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἑτεροθρήσκων. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὰ πολλαπλᾶ θαύματα, τὰ γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐναργέστατα περιγράφει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγων: «Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἔνδοξε Μάρτυς· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκομεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ρυόμενον, Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ μαρτυρία καὶ ὁμολογία τοῦ θεσπεσίου Γεωργίου ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός καὶ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, κατέδειξεν αὐτόν μέγαν καὶ διακρινόμενον ἐν μέσῳ τοῦ «νέφους τῶν μαρτύρων» (Πρβλ. Ἑβρ. 12,1) τῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος ἐγένετο σύσκηνος καὶ συνόμιλος τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκήρυττε μετὰ παρρησίας τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν, καταγγέλλων τὴν ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης θρησκείαν τῶν εἰδώλων, μὴ φοβούμενος τὸν θάνατον, ἀκούων εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντα: «Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν

δέ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δέ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολεσαι ἐν γένει», (Ματθ. 10,28).

Ὁ μακάριος Γεώργιος, φωτισθείς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀκατανίκητου πόθου διαβῆναι πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τούτέστιν «ἐν τῇ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐπουρανίῳ... καὶ Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12,23). Καὶ τοῦτο, διότι ἤκουε τοῦ θείου Παύλου κηρύσσοντος: «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14). Ἑρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον ὁ Θεοφύλακτος λέγει: «Οὐκ ἔχομεν μετοχὴν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐπεὶ δέ οὐδὲν μένει. Ὅφειλομεν οὖν φεύγειν ἐκ τούτου καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν πόλιν τρέχειν, τούτέστιν τὸν οὐρανόν».

Οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναγγέλλουν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ προφορικοῦ αὐτῶν λόγου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου των. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐποίει ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ἀκούων τῆς φωνῆς τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος: «τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνω γραμματείας», (Ψαλμ. 70,15).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἀξιάγαστος Γεώργιος ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ εὐηγγελίζετο Χριστὸν τὸν Θεὸν καὶ Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Διὸ καὶ «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», (Πρβλ. Ρωμ. 10,18/ Ψαλμ. 18,5). Ἐγκωμιάζων τὴν μνήμην τοῦ ἀθλοφόρου Γεωργίου, ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγει: «Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα».

Λίαν εὐστόχως ὁ ὑμνωδὸς καλεῖ τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα Γεώργιον «κήρυκα τῆς ἀληθείας καὶ κλῆμα τὸ ἀείζων τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς». Ἡ ἀμπελος τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἄλλη, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μυστικόν σῶμα Αὐτοῦ, «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστὶ· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ», (Ἰωαν. 15,1-2).

Ἑρμηνεύων τὸν ὡς ἄνω λόγον, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἰστέον οὖν ὅτι συνενούμενοι μὲν διὰ πίστεως αὐτῷ καὶ ἐν ψιλαῖς καὶ μόναϊς ὁμολογίαις τὸ τῆς κολλήσεως εἶδος ἐπιτηδεύοντες, οὐ μὴν καὶ τοῖς ἐξ ἀγάπης ἀνδραγαθήμασι τὸν τῆς συναφείας δεσμόν ἐπισφίγγοντες κλήματα μὲν ἐσόμεθα, νεκρά δέ ὅμως καὶ ἄκαρπα». [Καὶ ἀπλούστερον, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν λοιπόν, ὅτι ἐὰν εἴμεθα

ήνωμένοι μέ τόν Χριστόν διά τῆς πίστεως, καί ἐφαρμόζωμεν τόν τύπον τοῦ συνδέσμου μόνον μέ κενές ὁμολογίες πίστεως καί δέν συσφίγγωμεν τόν δεσμόν τῆς ἐνότητος (μέ τόν Χριστόν) μέ ἔργα ἀγάπης, τότε θά εἴμεθα πράγματι κλήματα νεκρά καί ἄκαρπα].

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότης τῶν εὐλάβων προσκυνητῶν καί ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν ἀλλά καί ἡ ἐνότης πάντων τῶν συμμετασχόντων εἰς τήν Ἱεράν ταύτην πανήγυριν, διατρανοῦται σήμερον ταῖς ἱκεσίαις τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ἐν τῷ ἱερῷ μυστηρίῳ τῆς μυστικῆς εὐλογίας, τοῦ κοινοῦ δηλονότι ποτηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἐγενόμεθα κοινωνοί καί συμμετοχοί.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὅρει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν».

Ἐτη πολλά, εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Εἰς τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα παρέθεσε κέρασμα ὁ ἡγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιμανδρίτης π. Μάρκελλος τήν δέ μεσημβρίαν τῆς ἐορτῆς καί τό Συμβούλιον τῆς Κοινότητος καί ἡ Λέσχη τῶν Προσκόπων παρέθεσαν ἐόρτιον τράπεζαν. Εἰς αὐτήν προσεφώνησαν ἀντιπρόσωποι τῶν Προσκόπων, πολλοί κάτοικοι τῆς πόλεως Λύδδης καί ἐντόπιοι παράγοντες ὡς ἡ Ἀντιδήμαρχος Λύδδης. Ὁ δέ Μακαριώτατος ἀντεφώνησεν αὐτοῖς ὡς ἔπεται:

«Ἐντιμότατε Πρόεδρε τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γιοῦσεφ Χάν – Χάν

Ἐκλαμπρότατοι κύριοι Πρέσβεις,

Ἀγαπητοὶ Χριστιανοὶ καὶ εὐλαβεῖς Προσκυνηταὶ,

Ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ ἁγιογραφικὴ πόλις ὑμῶν Λύδδα εὐφραίνεται σήμερον ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ προστάτου αὐτῆς Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Εὐφραίνεται δέ, ἰδιαίτερος τὸ ἐνταῦθα διαβιοῦν Χριστιανικὸν ποίμνιον, τὸ ὁποῖον τυγχάνει μὲν μικρὸν εἰς ἀριθμὸν, ἀλλὰ μέγαλον εἰς μέγεθος πνευματικόν.

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀποτελεῖ μαρτυρίαν ἀδιάψευστον, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Γεωργίου εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας. Εἶναι ὁ Θεὸς Πατὴρ, ὁ φωτίζων καὶ ἐλευθερῶν ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐκήρυττε μετὰ παρρησίας ὁ Γεώργιος, ἐμπνεόμενος καὶ ἐνδυναμούμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν συνάνθρωπόν του. Διὸ καὶ ἡ φήμη του διεδόθη εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. «Εἰς

πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν», (Ψαλμ. 18,5) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ θεσπέσιος Γεώργιος ἀνεδείχθη Προστάτης πολλῶν λαῶν καὶ κρατῶν.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ὀφείλεται καὶ ἡ ἀνεκτίμητος συμβολὴ τοῦ Rum Orthodox Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τὸ ὁποῖον διεφύλαξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ κουλτούραν ζωντανὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν ὅτι τὸ Rum Orthodox Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἡ Ἐκκλησία δηλονότι τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ κενοῦ μνήματος τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς ταυτότητος καὶ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν τόπον καὶ τὴν γῆν τῶν γονέων καὶ πρὸ πάντων αὐτῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς ἐπικρατοῦσης συγχύσεως ἐν τῷ κοσμῷ τῆς οὔτῳ καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἡ προσωπικότης τοῦ ἀθλοθέτου Γεωργίου προβάλλει ὡς λύχνος κείμενος ἐπὶ ὄρους, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους (Ματθ. 4,16) ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁδηγῶν εἰς ὁδοὺς δικαιοσύνης καὶ λιμένας εἰρήνης ἀφ' ἑτέρου.

Δεηθῶμεν λοιπὸν τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης, εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ, Γεωργίου δηλονότι τοῦ Τροπαιοφόρου, ἵνα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθῇ, συμβιώσῃ καὶ ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ διαφυλάττῃ τὸν λαὸν τῆς φιλτάτης πόλεως Λύδδης.

Ἡμεῖς ἐν ευχαριστίαις «δῶσωμεν» κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, «ἐαυτοὺς τῷ Θεῷ τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εἰρήνης».

Ἐτη πολλά, εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά, Ἀμήν».

Ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων ἀναμνηστικὴν πλακέτταν.

Β. Ἐν Ἱεροσολύμοις

Τό Σάββατον, 2αν/15ην Νοεμβρίου 2025, ἑωρτάσθη κατά μετάθεσιν ἡ μνήμη τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν αὐτοῦ τῆς Ἑβραϊκῆς συνοικίας, διά θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἱεροδιακόνου π. Πρόδρομου, ψάλλοντος τοῦ Ἱερομονάχου π. Δοσιθέου, ἐν συμμετοχῇ ὀλίγων πιστῶν ἐξ Ἱεροσολύμοις καί μοναζουσῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἡγούμενος Ἱεροδιάκονος π. Πρόδρομος ἐδεξιώθη τοὺς ἑορταστάς εἰς το προαύλειον τῆς Μονῆς.

Α΄. Ἡ ἑορτή αὐτή ἑωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τήν ἐντός τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί παρά τήν Μονήν τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Νοσοκομείου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, Κυριακὴν 3ην/16ην Νοεμβρίου 2025, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου, συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀμφιλοχίου καί τοῦ Ἱερέως π. Νεκταρίου, ψαλλούσης τῆς ὁσιολογιωτάτης μοναχῆς Πανσέμνης καί ἄλλων

μοναζουσῶν καί μετέχοντος πυκνοῦ εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναζουσῶν, πιστῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ καλῶς ἐπιμελουμένη τῶν τῆς Μονῆς καί ἀνακαινίσασα τόν Ἱερόν Ναόν ἡγουμένη ὁσιολογιωτάτῃ μοναχῇ Πανσέμνῃ ἐδεξιώθη τούς Ἱερεῖς καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

